

Verlag: De Verloren Pelgrim van Wim Bax

Voorzitter: Anne Greet

Notulen: Machteld

Gastvrouw: Ria

Eerst een cijfer voor het boek, daarna de uitnodiging te vertellen hoe de gedachte is ontstaan om op Camino te gaan. Om het overzichtelijk te houden heb ik dit samengevoegd. Een mooie uitnodiging van de voorzitter, wat was jouw oproep om op Camino te gaan.

Francien, heeft een verslagje geschreven. Zij vindt het boek niet slecht en niet geweldig. Geeft het boek een 7. Zij is geen liefhebber van dit genre.

+ Een Intelligent en creatief geschreven thriller, waarbij goed gebruik is gemaakt van de Camino als decor.

De uitwerking van de plot is niet erg intrigerend en subtiel geschreven.

Taalkundige fouten zoals: “knoestige tomaten”, deze bestaan niet. Knoesten zijn onderdeel van bomen. Dit is verkeerd taalgebruik in een boek.

Wil. Het eerste deel van het boek was niet erg spannend. 6 1/2

Naarmate ze verder las, begon het te boeien. Zo herkenbaar, de Camino sfeer. Het tweede deel geeft zij een 8.

De oproep om op Camino te gaan. Er zijn veel mensen overleden. De vraag ontstond, wat ga ik nu doen met mijn leven. Telkens weer opnieuw beginnen. Na het overlijden van mijn tweede man kwam de uitnodiging voor een verblijf in de Pyreneeën. Daar lagen die Camino paden. Daar liepen de pelgrims. Dit heeft mij ertoe gebracht om ook te gaan lopen. De Camino heb ik opgedragen aan mijn moeder. Het was niet zeker dat ik haar nog terug zou zien. Ze was er nog bij thuiskomst. Ik heb mijn reis met haar kunnen delen. Een paar weken later overleed ze.

Marijke.

Het boek heb ik in twee dagen uitgelezen. Vond het fantastisch. In het begin had de pelgrim Bruno interesse in Johan. Veroordeelde hem niet gelijk. Hij was geïnteresseerd in wat er gebeurde, hoe Johan de mensen naar zich toetrok. Ook Bruno werd geraakt. Naarmate het boek vordert slaat zijn stemming om en begon de argwaan. Hij observeert Johan en gaat twijfelen aan zijn integriteit. Aan het eind gaat hij achter Johan aan tot de dood erop volgt.

Marijke heeft een protestante achtergrond. De Camino naar Santiago was het feestje wat zij zichzelf gegeven heeft voor haar vijftigste verjaardag.

Hans, houdt van de stijl en dialogen in dit boek. Bleef voortdurend nieuwsgierig hoe het verhaal zou aflopen. Beloont het boek met een 8-

Er is niet één moment aan te wijzen waarop de gedachte om de Camino te lopen ontstond. Langzaam kwam ik de Camino tegen. Vanuit Nederland met de trein naar de Pyreneeën. Vanaf de Pyreneeën 66 dagen gelopen. Heeft ook de camino Portugués van Porto naar Santiago gelopen. Weinig of geen blessures gehad.

Angé, moest er even inkomen, vond de start van het boek gezeur. Daarna intrigerend. Cijfer 8

Ik hoorde ooit van iemand die vertelde over de Camino naar Santiago de Compstella en dacht: Dit wil ik ook! Mijn bedrijf heb ik gestopt en ik ben gaan lopen. Heb ook stukjes

met de trein gedaan, omdat mijn voeten het niet meer deden. Nu wil ik de Camino vanuit Porto doen.

Cees, moest even wennen. In het begin dacht ik, wat moet ik met dit boek. De waardering van Bruno die Johan nog verdedigde en dat gezeur met dat medium. Het verhaal ontwikkelde zich, geeft het boek toch een 8

Met de brandweer is het wandelen begonnen, de vierdaagse te lopen. Daarna alle lange afstandspaden. Toen was de Camino aan de beurt. Ondanks alles, gewoon doen, op pad gaan.

Anne Greet, ik heb het boek één adem uitgelezen. Had liever iets gelezen wat vrediger was. Dit trad buiten mijn comfortzone. Voelde het wel helemaal aan. Ik zou er niet intrappen. Dit kan te maken hebben met het feit dat ik Christen ben. Het zeker weten waar je voor staat. (Sorry Anne Greet, je cijfer is me ontgaan.)

Wilde Altijd een Camino lopen, maar niet alleen, heeft haar man kunnen verleiden, om te gaan fietsen. Het gaat erom hoe maak je de stap. Wandelt altijd samen met haar man Cees.

Ria heeft het boek in één adem uitgelezen. Geeft het een 8. Mooi opgebouwd. Zo leuk, al die bekende plaatsen en de manier van leven op de Camino te herkennen.

Ik ben geïnspireerd geraakt om de Camino te lopen, door kamperen in de Pyreneeën. Het zien van de pelgrimerende wandelaars. Het bedrijf van mijn man ging failliet. Ik ben toch met de 2 vrienden waarmee we wilden gaan de camino vanaf St. Jean Pied de Port gaan lopen. Mijn man is later de Camino gaan fietsen en bij een volgend stuk Camino hebben beide dochters een stuk meegelopen.

Machteld, Knap zo een psychopaat neer te kunnen zetten. Heel herkenbaar. Op zoek naar volgelingen en mensen die in hem geloven. Agressief worden wanneer er niet geloofd wordt. Bij twijfel de druk te verhogen. De afvallige en lastige elementen worden geëlimineerd. Of gemanipuleerd, tot de dood erop volgt. Het boek krijgt een 9

Op mijn 16de, ik zat met mijn moeder voor de televisie. Er was een mevrouw die liep samen met haar ezeltje naar Santiago de Compostella. Mijn herinnering, ik dacht: Dat wil ik ook. Nou en dat is gebeurd. Niet met een ezeltje, maar op de fiets.

Nog even terug naar het boek.

Opvallend was de afloop van het boek. Dit is voor een aantal in de groep teleurstellend. Het is na al die spanning geen happy end. De dader en psychopaat (volgens mij) gaat door met zijn volgende project. De afloop roept weerstand op. Mooi, want niet alles loopt goed af. De charismatische man blijft volgers en gelovigen zoeken. Die volgers, zijn vaak kwetsbare mensen en gaan in eerste instantie mee in de mooie spirituele aanpak die hij hanteert. Johan wil niet gekrenkt of ontmaskerd worden. Valt hij door de mand, dan elimineert hij de figuren die hem in de weg zitten.

Bruno was in het begin niet sterk. Ook hij kwam met zijn problemen en kwetsbaarheid zijn problemen op de Camino terecht. Prachtige prooi voor Johan.

De vertrouwelijkheid in de gesprekken en contacten waarin men elkaar op de Camino ontmoet, zijn zo herkenbaar. Wat in het dagelijks leven minder snel gebeurt. Jezelf blootgeven dat maakt de Camino zo bijzonder. Dat wordt door de opzet van het boek heel goed weergegeven.

Mooi hoe de ondergaande zon wordt beschreven en Johan zijn volgers een experiment laat doen, waarin zij het gevoel krijgen dat de aarde van de zon wegdraait. Dit nodigt uit om zelf ook eens op die manier ernaar te kijken en het experiment aan te gaan.

Aan alles is te merken dat Wim Bax De Camino met de gebruiken kent.
In het totaal wordt het boek met een hoog cijfer gewaardeerd.